

Folk lytter til de Ord, der bliver sagt, man hvad er Familielivet for disse mange Familier, der her er Tale om? Det er en Pine og en Plage. Lad derfor de skønne Følelsesblomster i Venstrebladenes Søndagsprædikener, som vi læser om Lørdagen, give sig Udslag i Handlinger, Handlingernes Tid bør nu være oprunden. Folket venter paa Svar.

Jeg er nu ved Slutningen af det lidet, jeg har at sige denne Gang, men jeg maa lige fremdrage noget, som staar i Forbindelse med det, jeg her har udtalt. Det er en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Stauning, som har vakt Forargelse. „Nationaltidende“ skriver: „Stauning sagde rent ud i Gaar, at en socialdemokratisk Sejr vilde betyde mere Brød til de arbejdsløse“, og Bladet er indigneret over, at Stauning har sagt det. Selvfølgelig vil en socialdemokratisk Sejr betyde mere Brød til de arbejdsløse, hvad sidder vi her ellers for, naar vi ikke skal skaffe de arbejdsløse det mest mulige Brød; det er soleklart; det er det, hele vor Kamp gaar ud paa, og Indignation paa dette Grundlag er fuldstændig unaturlig og falsk. Bladet udvikler videre, at alle „Driverterne staar til den Side, hvor Almisserne vinker, og de flittige og dygtige til den anden Side“. Det er igen disse haarde Ord mod de arbejdsløse. Nu er der en dyb Inkonsekvens i Bladets Tankegang, thi alle Driverterne det er dem, man vil have ned at kolonisere Madagaskar, det er de arbejdsløse. Jeg synes, det er Synd for det ulykkelige Frankrig, at de skal have saadan en Flok Driverter derover. Dette Blads onde Lune og Had mod de arbejdsløse giver sig saadanne Udslag, at det rent glemmer at ræsonnere fornuftigt.

Jeg maa til Slutning sige, hvad jeg begyndte med, at det er sørgeligt, at Samfundet virkelig ikke er kommet videre, end at vi skal staa her og for ramme Alvor diskutere det Spørgsmaal, om Mennesker skal lide Nød eller ikke, men det gør vi her og i de andre Lande. Den Kendsgerning, at man er nødt til at diskutere dette Spørgsmaal, bevirker, at Socialdemokratiet vokser; en dyb Længsel griber alle Arbejdere efter at komme ud af de fortvivlede Tilstande, en Længsel efter det Samfund, hvor man er befriet for Næringsorger, hvor ethvert hæderligt Menneske har et smukt og godt Hjem, et Samfund, hvor der er Betingelser for flittige Hænder og intelligente Hjerner for at bryde sig en Bane til at leve hæderligt. Nu kan det

godt være, at et eller andet Medlem her i Salen smiler sarkastisk ad det, jeg siger. Men det er ligegyldigt, for de Følelser og Stemninger, som den jævne Mand nærer, kommer man til at tage Hensyn til. Derfor vil jeg til Slutning indtrængende henstille til Venstre at lægge Vægt paa de Ord, som Socialdemokrater siger i denne Sal vedrørende de vigtige, dybt-indgribende sociale Spørgsmaal.

Fibiger: Den højtærede Justitsminister svarede i sin Tale ret udførligt paa de Spørgsmaal, der under Finanslovdebatten er rettet til ham angaaende de mange Automobilulykker, og udtalte, at han vilde tage med fast Haand paa alle Overtrædelser af Bestemmelserne om Kørselshastighed med videre. Det kan jeg kun udtale min Anerkendelse af, men den højtærede Justitsminister vilde i sin Tid ikke have den Bestemmelse i Loven, at Chauffører ikke maa nyde Spiritus, og jeg forstod paa den højtærede Justitsministers Tale, at han heller ikke nu var tilbøjelig til at faa en saadan Bestemmelse ind i Loven, og dog er jeg overbevist om, at Aarsagen til de mange Automobilulykker er, at de, som har ført Automobil, har været mere eller mindre paavirket af Spiritus, naar Ulykken fandt Sted. Jeg synes, at der er Grund til at tage det Spørgsmaal op igen til Overvejelse. Naar man nemlig fik den Bestemmelse ind i Loven, at de, der vil køre et Automobil, ikke maa nyde Spiritus, tror jeg, der vil blive meget færre Ulykker. Ved anden Behandling af Loven fandtes denne Bestemmelse deri, men da Justitsministeren mente, at det vilde være tilstrækkeligt, at der blev strenge Straffebestemmelser overfor berusede Chauffører, frafaldt vi vort Ønske om, at denne Bestemmelse blev staaende, i det Haab, at det, som den højtærede Justitsminister mente, vilde vise sig at være rigtigt, men jeg maa sige, at jeg er blevet belært om noget ganske andet, navnlig efter, at jeg har lagt Mærke til, at Folk skal have været meget berusede, for at Køretilladelsen skal blive fradømt dem. Jeg har den Opfattelse, at en Chauffør ikke kan nyde ret meget Spiritus, uden at det paavirker Hjernen og gør ham uklar, og Følgen bliver, at Manden ikke er Herre over Situationen. Modet stiger i ham, han sætter Farten højere og højere op, der bliver noget mere sportsmæssigt over det, og efterhaanden kommer Farten saa højt op, at han ikke er Herre over Situationen, og Ulykken sker. Selv